

ud, om jeg for et Stykke Smørrebrød skulde give 16 Øre paa 2den Klasse og 8 Øre paa 3die. Det vilde næsten være at inddele Folk efter en vis Smørrebrødstakst, hvad der vilde berettigede meget mere til Klage end det lille Ord „Bestand“, hvorover der klagedes forleden Dag, hvor jeg dog ikke havde tænkt mig, at man kunde komme til at tænke paa Kvæg, saa længe der var Tale om Mennesker — det ligger langt fra min Tanke. Endelig — det er det sidste, jeg skal omtale — har et æret Medlem spurgt om, hvorledes det forholdt sig med Svejlbæk Holdeplads. Det forholdt sig saaledes, at jeg ikke har kunnet gaa ind paa at imødekomme Beboernes Ønske i saa Henseende, thi dels er der ikke og dels kan der ikke komme mange Vognladninger Gods paa det Sted med Effekter, undtagen der sker meget kostbare Anlæg, og jeg tvivler om, at den mindre velstillede Kommune er i Stand til at give de Tilskud, der skulle til, og hvoraf det ene drejer sig om en Sum af 11,000 Kr., det andet om en Sum af 100,000 Kr. Skulde det vise sig, at vore fattige jydsk Egne ere blevne saa velstaaende, kan det kun glæde mig, der ogsaa lever paa en fattig jydsk Egn.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) antydede i sin første Udtalelse, at jeg i Forbindelse med den nuværende Finansminister i 1897 skulde have stillet mig uvillig over for en Reform af de direkte Skatter. Den ærede Finansminister har allerede udtalt sig om dette Punkt, og jeg vil i Dag indskrænke mig til paa det bestemteste at benægte Rigtigheden af det ærede Medlems Paa-stand, idet jeg i øvrigt forbeholder mig ved senere Lejlighed, naar vi komme til Behandlingen af Skatteforslagene, nærmere at paavise, hvorledes jeg er i Stand til at begrunde denne fra min Side overordentlig absolutte Benægtelse af den Udtalelse, det ærede Medlem fremkom med. — Der er fra Folketingsmanden fra Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) blevet rettet nogle Spørgsmaal til mig, som imidlertid angaa Indenrigsministeriets Administrationsforhold, saa at jeg tror, at jeg heller ikke under andre Omstændigheder vilde finde mig foranlediget til at besvare dem. Men eftersom det ærede Medlem i sine Udtalelser den første Dag henviste Regeringens Medlemmer og derunder jo ogsaa mig til fremtidig at indskrænke os til at sørge for, at vore gode Venner og

Meningsfæller fik Forfremmelser og Ud-mærkelser, forekommer det mig, at han ved denne Henviisning har afskaaret sig fra Retten til at anmode om Oplysninger af den Beskaffenhed som de, han ønskede at faa hos mig. I alt Fald opfatter jeg det saaledes, og agter at benytte mig af den mig derved givne Adgang, saa længe det ærede Medlem finder det rigtigt at fastholde den af ham fremsatte Opfattelse i saa Henseende. — Med Hensyn til en Forespørgsel fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) om en eventuel Fremsættelse for Rigsdagen i Aar af Lovforslaget om Forandring i Loven om Rigsdagsvalg vil jeg udtale, at jeg ganske vist efter det Forløb, denne Sag fik i forrige Samling, har anset den for at være strandet, for saa vidt angaar de førstkommende Valg. Jeg tror ikke, at et Forslag i den Henseende med Nytte vil kunne fremsættes i Aar. Hvis der i begge Ting havde vist sig at være en meget stor Interesse for denne Sags Fremme, som man kunde forudsætte endnu i indeværende Samling var til Stede, vilde man jo nok kunne tænke sig Muligheden af at faa en saadan Lov færdig. Men det er i høj Grad gaaet mig, saaledes som det er gaaet det ærede Medlem, at efterhaanden som dette Lovforslag Aar efter Aar skrider videre paa Forhandlingernes Bane, uden dog at naa nogen Afslutning, er det, som om Interessen svækkes for det, og som om det mere og mere gaar op for dem, som behandle den Sag, at den ikke er saa paatrængende, som man fra først af har anset den for at være, og som den muligvis ogsaa i sin Tid kan have været. Det er jo ikke blot i det andet Ting, men det er saamænd ogsaa, og efter mit Skøn mest, i dette Ting, at der synes at være en saadan forandret Opfattelse, thi det er dog sikkert, at Landstinget har oversendt Lovforslaget om Forandring i Folketingsvalgene, eller som det tidligere hed, Lovforslaget om hemmelig Afstemning til Folketinget efter Vedtagelsen, og at Folketinget har sendt det tilbage til Landstinget efter at have foretaget Forandringer, som i Virkeligheden ikke kunde siges at være af nogen væsentlig Betydning, saaledes at der, hvis dette Ting virkelig havde sat Pris paa denne Reform, havde været en ikke ringe Opfordring for det til at vedtage Forslaget i den af Landstinget vedtagne Skikkelse, som under alle Omstændigheder maatte siges at have naaet det Maal, man satte sig, nemlig at Vælgerne skulde kunne stemme, uden at nogen var i Stand til at kontrolere, paa hvilken Side